

Társadalmi világhelyzet és a 21. századi medicina

szerző: Kovács Árpád Ferenc

A „Páciens” fogalma általában passzív alakot ölt az általános felfogásban, mintegy elszenvedő alany a közeljövőben bekövetkező cselekménysorozatot. Holott maga a páciensnek is aktívan kellene részt venni úgy a diagnózishoz vezető út alakulásában, mint a kezelés és gyógyulás folyamatában. Tudatosítani kell, hogy az orvos nem mindenható! és az orvos feladata megpróbálni visszaállítani a szervezet számára az egyensúlyérzetet. Utóbbi gondolatból kiderül, hogy a szervezet aktívan is részt vesz a folyamat minden lépésében, hisz az orvosi beavatkozás csupán a lehetőséget nyújtja a szervezet számára. Az hogy mennyire sikeres a gyógyulás folyamata két rész együttműködésének minél teljesebb szimbiózisa: az orvos és páciens törekvése egy közös cél elérésére: a páciens szervezetének egyensúlyi állapot újraalakítása.

Sajnos orvosként sokszor ütközünk azzal a ténnyel, hogy ezen egyensúly messzemenően nem állítható vissza teljes mértékben. Súlyos, hosszú időn át fennálló kórállapotok progressziója lassítható, plató szintre hozható optimális körülmények között. Szembe kell néznünk azzal a ténnyel, hogy a 21. századi medicina egyelőre elég szűk korlátok közé szorul, míg a legtöbb beteg elvárása a 100%-os meggyógyulás, egy mágikus hatású pirula bevétele következtében. A nyugati városi életmód hozta felborult érzelmi egyensúly és napról napra növekvő teljesítményelvárások, valamint nem utolsó sorban az egyre „ördögien tökéletesebb” pénz centrikus világ nagymértékben hozzájárul a modern társadalmunk fokozatos előregedéséhez, úgy lelkileg, mint fizikailag időnap előtt. Az emberek kiégnek, a szó mindkét értelmében- nem lehet így csodálkozni a kettes típusú cukorbetegség, a rákbetegségek, a depresszió, a fertőzések (- mint immundepléció következménye) és dementia incidenciájának robbanásszerű növekedésétől.

A kulcs minden ember kezében ott van, csupán 50 évet kellene visszatekintenünk a történelem tükrébe és valószínű tudatlanabb, de mégis egészségesebb életmódot tükrözne. Ez a sors iróniája: rendelkezésünkre áll korlátlan mennyiségű adat a helyes és egészséges életmódról, de a lakosság nem véli fontosnak élnie e lehetőséggel, mert a civilizáció „modern eszközei és lehetőségei” megvakítják. Úgy vélem az orvosok feladata lenne ezen ördögi körbe való belépés követően megpróbálkozni a kör megdöntésével, ott ahol a leggyengébb a láncszem: tudatosítani az orvosi ellátás célját: az egyéni egészség értékelését és olyan életvitelre váltás buzdítása mely ennek megőrzését szolgálja, mely végső soron a nép egészségét biztosíthatja a 21. században legalábbis.

Századunk emberre a pillanatban él, az élvezetek hajszolása és mindent a mának és most elmélet a nyerő kártya. Ez hosszútávon biztos buktató út felé vezet, ha megfontolt és ésszerű döntések sorozat nem veszi át a helyét a mai kibillent helyzetből.